

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijų leidinys

Vieno mano bičiulio sūnus eina iš proto dėl krepšinio. O jo tėvas krepšiniu niekada nesidomėjo. Tačiau vieną vasarą jis paaukojo savo atostogas, kad nuvežtų sūnų į Europos krepšinio čempionatą, kuriame žaidė įvairių šalių rinktinės. Išvykai pririekė daugiau kaip trijų savaitių laiko ir buvo nemažai išlaidų.

Kai jie grįžo, paklausiau bičiulio:

- Tai pagaliau tau ėmė patikti krepšinis?

- Ne, ką tu... - atsakė šis. - Bet man labai patinka mano sūnus.

Jūs dar nežinote, kas Jūsų laukia rytoj, bet gyvenimas dar ne kartą Jus maloniai nustebins.

Būkite laimingi šiandien!

Dažniau būkite nenuspėjami, leiskite sau būti laimingais!

Būkite laimingi šiuo metu! Nusišypsokite žmogui ir jis nusišypsos Jums.

Nekreipkite dėmesio į problemas! Viskas praeina... Jos taip pat praeina.

Kiekvieną dieną galvokite apie tai, ką turite! Džiaukitės, kad esate sveiki, turite stogą virš galvos ir mylimus žmones.

Juokitės iš to, ko negalite pakeisti, ir neverkite dėl to, ką praradote! Džiaukitės neįkainojama gyvenimo dovana!

**Palaiminti, kurie Dievo žodį
išsaugoja geroje širdyje ir
duoda vaisių kantrumu.**

Plg. Lk 8, 15

„Tai, ko jie ieško, galima būtų rasti vienoje rožėje arba gurkšnyje vandens...“

Antuanas de Sent Egauperi

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

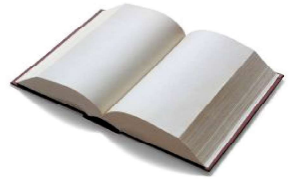
Pr 18, 1–10a; Ps 14, 2–4ab. 5; Kol 1, 24–28

Psalmės atliepas

Viešpatie, kas gi galės Tavo namuos pasilikti?

Evangelija pagal Luką (10, 38–42)

Jiems keliaujant toliau, Jėzus užsuko į vieną kaimą. Ten viena moteris, vardu Morta, pakvietė jį pavišėti. Ji turėjo seserį, vardu Marija. Ši, atsėdusi prie Viešpaties kojų, klausėsi jo žodžių. Morta buvo susirūpinusi visokiu patarnavimu. Ji stotelėjo ir pasiskundė: „Viešpatie, tau nerūpi, kad sesuo palieka mane vieną patarnauti? Sakyk, kad ji man padėtų“. Tačiau Viešpats atsakė: „Morta, Morta, tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu dalykų, o reikia tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį, kuri nebus iš jos atimta“.

Evangelijos komentaras:

„Tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu dalykų, o reikia tik vieno“.

Ar Jėzus dovanota ramybė viešpatauja tavo namuose ir asmeniniame gyvenime? Jėzui patiko lankytis svetinguose Mortos ir Marijos namuose. Šis trumpas vizitas atskleidžia, kokie skirtingi Mortos ir Marijos temperamentai. Mortai patiko patarnauti svečiams, tačiau jos nerimastinga maniera sukėlė nepasitenkinimą. Tuo tarpu Marija paprasčiausiai pasitikėdama sėdėjo prie Jėzus kojų ir dėmesingai klausėsi. Ji instinktyviai jautė, kad Mokytojas tuo momentu labiausiai troško jos dėmesio. Nerimas bei nuolatinis rūpestis trukdo mums klausytis ir skirti Jam visą dėmesį. Jėzus liepia mums pavesti Jam visus reikalus bei rūpesčius, nes Jis yra vertas pasitikėjimo. Jo malonė išlaisvina nuo bereikalingo nerimo. Ar dėmesingai ieškau Jo dalyvavimo mano gyvenime? Ar Jėzus laukiamas ir gerbiamas mano gyvenimo namuose?

Jėzus trokšta, kad mes atrastume vietos Jam ne tik savo tikėjime, bet ir savo namuose bei kasdienėse gyvenimo aplinkybėse. Mes pagerbiame Dievą, paaukodami Jam viską, ką turime ir ką darome. Galų gale, juk visas mūsų turtas yra pačio Dievo dovana. Apaštalas Paulius ragina mus visame kame šlovinti Dievą: „Ir visa, ką tik darytumėte žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties Jėzus vardu, per jį dėkodami Dievui Tėvui.“ (Kol 3, 17). Kai sėdi, valgai, miegi ar linksminiesi su svečiais bei draugais, atmink, kad Jėzus taip pat svečiuojasi tavo namuose. Šventasis Raštas pasakoja, kaip Abraomas priėmė savo namuose tris nepažįstamus keliautojus, jis taip pat priėmė Dievą, kuris palaimino jį už dosnų svetingumą. Dievas nori, kad džiaugtumės Juo ir šlovintume Jį bendraudami su kitais žmonėmis ir naudodamiesi Jo dosniomis dovanomis. Savo ruožtu, Dievas palaimina mus savo maloningu artumu ir pripildo džiaugsmu.

Beieškodami gyvenimo prasmės, mes dažnai atrandame Jėzų. Pasikviečiame Jį į savo namus – į savo širdį... Ir Jis ateina. Kaip žadėjo... Tuomet pradedame visai rūpintis, kaip Jį ten išlaikyti: einame į bažnyčią, į Jį krepiamės malda, kai kurie net kitais žmonėmis pasirūpiname, juose matydami patį Jėzų... O vakare galbūt pradedame ne melstis, o skųstis Dievui (kaip Morta) vardindami visus savo gerus darbus ir piktindamiesi, kokie blogi žmonės mus supa ar supa. Žmonės, kurie nesupranta, nepadedą, neužjaučia ir net nepadėkoja... Ir prašome Dievo priversti juos būti geresniems mums. Tada jaučiamės atlikę viską labai gerai, atidavę viską, ką turėjome atlikti – pamaitinę ir prižiūrėję Jėzų, bet tuo pačiu tokie nelaimingi ir neįvertinti...

O viskas tik dėl to, kad pamirštame svarbiausia – sustoti, padėti galvą ant Jo kelių ir pajusti švelnią ranką. Pamirštame įsiklausyti ir išgirsti, ką Jis kalba atėjęs į mūsų širdžių namus. Tik pajautę ir išgyvenę Jo artumą, tik pamilę taip kaip Jis – jausimės laimingi dirbdami ir tarnaudami. Ir net tada, kai Jėzus ne tik užsuka, bet ir apsigyvena mūsų namuose, Jis nevadovauja, neįsakinėja, bet visada duoda galimybę rinktis. Galimybę pasirinkti geriausiąją dalį... Teteikia Jo buvimas mūsų namuose gyvybę ir džiaugsmą!

Kodėl mes nepasiekiamo to, ko norime?

Lūkesčiai, siekiai, svajonės, tikslai... Nesuskaičiuojamos gvardijos sinonimų vienam ir tam pačiam dalykui įvardyti – norui ką nors daryti. Kaip ir daugybė būdų, tai įgyvendinti. Tačiau, ar juos visus randame? Ar randame savyje užtektinai motyvacijos pasiekti. Įkvepiantys žodžiai, mintys iš įvairiausių filmų ir mums visiems gerai žinomų žmonių.

Leisk, pasakysiu tau kai ką, ką tu ir taip žinai.

Pasaulis nėra vien saulės spinduliai ir spalvotos vaivorykštės. Tai yra labai pikta ir bjauri vieta ir man nerūpi, kiek tvirtas tu esi, jis parvers tave ant kelių ir laikys ten amžinai, jeigu tu leisi. Tu, aš ar niekas kitas netrenkia taip stipriai kaip gyvenimas! Tačiau svarbu ne tai kaip stipriai tu gali trenkti, svarbu kaip smarkiai tau gali trenkti ir ar tu vis tiek judėsi į priekį. Kiek daug tu gali pakelti ir vis tiek judėti pirmyn? Štai pergales kelias! Skausmas yra laikinas. Jis gali trukti minutę, valandą, dieną, metus, bet anksčiau ar vėliau jis nulsūgs ir kažkas kitas užims jo vietą. Tačiau jeigu tu pasidavei, ką gi, tai tęsis amžinai.

Riba iki klaidos tokia maža. Noriu pasakyti... Pusė žingsnio per vėlai arba per anksti ir tu to nepadarei. Pusė sekundės per lėtai ar per greit, to nepagauni kamuolio. Šie mums reikalingi nedideli žingsneliai yra visur ir visada aplink mus. Jų yra kiekvienoje žaidimo pertraukoje, kiekvienoje minutėje, kiekvienoje sekundėje.

Jei tu turi svajonę, tai tu privalai ją apginti. Žmonės, nesugebantys kažko padaryti patys, sakys tau, kad ir tu to negali. Jeigu tu nori kažko, eik ir pasiimk. Taškas.

Nebijok nesėkmės. Negali amžinai laimėti, bet nebijok priimti ir sprendimus.

Tu privalai tikėti, kad gali padaryti kitaip. Tas, kuris sako, kad gali ir tas, kuris sako, jog negali – jie abu dažniausiai teisūs.

Dauguma jūsų sako, kad nori būti sėkmingi, bet iš tiesų juk nenorite to taip smarkiai? Jūs tiesiog nenorite. Jūs nenorite to taip smarkiai, kaip norite linksmintis. Jūs nenorite to tiek, kiek norite būti geriausiai. Dauguma jūsų nenori sėkmės taip, kaip nori miego!

Mūsų didžiausia baimė – ne tai, kad esame netinkami. Mūsų didžiausia baimė – tai, kad esame neįsivaizduojamai galingi. Mūsų šviesa, o ne mūsų tamsa, mus gąsdina labiausiai.

Mes turime įsikasti labai giliai į savo vidų ir paklausti savęs – kuo tu nori būti? Tu pats turi išsiaiškinti, kas tave daro laimingu, nesvarbu kaip beproštikai tai begali skambėti kitiems žmonėms.

Priimk sprendimą. Tiesiog nuspręsk, kas tai bus, kuo tu žadi tapti ir kaip tu tai pasieksi. Tiesiog nuspręsk.

Kodėl ne? Kodėl aš negaliu būti naudingiausių lygos žaidėju? Kodėl negaliu būti geriausių? Aš nematau kliūčių. Kodėl ir dar kartą kodėl negalėčiau to padaryti?

Ką tu pasakei vaikiui? Tai ne apie tai, kaip smarkiai tu gali trenkti. Tai yra apie tai, kiek tu gali priimti stiprių smūgių ir judėti į priekį. Stokis. Stokis ir niekada nepasiduok.

Ir mes galime likti čia, leisti baimei užvaldyti mus arba galime kautis savais būdais ir taip išsikovoti vietą po saule. Mes galime išlipti iš šio pragaro. Vienu nedideliu žingsniu.

Sugebėti bet kuriuo momentu paaukoti tai, kas tu esi, dėl to, kuo tu gali tapti. Dauguma jūsų netaps sėkmingais, nes kai jūs mokotės ir pavargstat, jūs pasiduodate. „Aš nesu geras matematikoje“ – žinoma! Nes nieko nesimokei! „Aš nesu geras rimuotojas“ – tiesa, nes niekada nebandei rašyti!

Talentą tu turi natūraliai. Įgūdžiai yra išlavinami dirbant valandų valandas savoje srityje.

Jeigu tu nedarai kažkieno kito gyvenimo geresniu, tai tu gaišti savo laiką.

Neverk, kai pasiduodi, verk, kad galėtum eiti toliau! Neverk, kai sustoji. Tau jau skauda, tu jau sužeistas. Gauk apdovanojimą už tai.

Šv. Onos šventė Viršužiglyje

Liepos 24 d., sekmadienį, 13 val., Viršužiglio bažnyčioje bus švenčiama Šv. Onos dvasinė šventė. Tai Viršužiglio bažnyčios titulinė (vardinė) šventė.

Šlienavos bažnyčioje

Eucharistija bus švenčiama ryte 9 val.

Po liturginio šventimo niekur nesiskirstysime, bet kaip ir mėgstame, visi pasibūsime agapėje. Vaisinsimės, susitikę pabendrausime, vieni kitiems pasipasakosime savo gyvenimo džiugiomis, ir ne tik, mintimis. Tokios šventės yra laikas mums! Tad ir susirinkime švęsti kartu! Tik visiems susirinkus yra tikra šventė!

Apie sekmadienio Eucharistijos laiką

Nuo ateinančio sekmadienio (liepos 24 d.) Šlienavos bažnyčioje sekmadienio Eucharistija bus švenčiama 9 val., o Viršužiglio bažnyčioje – 11 val. (p. s.: Šv. Onos šventė, kaip ir planuota, vyks 13 val.)

Apie vargonininkus Šlienavos ir Viršužiglio bažnyčiose

Į Šlienavos bažnyčią sugrįžo vargonininkė leva, kuri šiandien, po dvejų metų pertraukos, padeda mums visiems pagarbinti Dievą giesme. Pasveikinkime ir pasidžiaukime ja, sugrįžusia! leva taip pat pasitarnaus ir Viršužiglio bažnyčioje. Na, o Viršužiglio bažnyčios vargonininkas Vytautas liks proginis ir pagal savas galimybes pasitarnaujantis vargonininkas, kurį mes išleisime į pensiją, ir maestro kas mėnesį paremsime finansiškai.

Dėkojame ir dėsiame, dirbame ir gyvename

Dėkoti visiems Jums, kurie rūpinatės savo bažnyčia, ne tik aukodami pinigų. Ačiū už rūpestingumą, darbus, gerą žodį, maldą, veiklas, savo laiką ir jėgas dėl mūsų visų!

Dėkojame visiems, kurie sekmadieniais ar patarnavimų metu ir savo aukomis prisidedate prie parapijos gyvavimo ir įvairių finansinių išlaidų: atlygių tarnautojams, visų reikmenų ar paslaugų įsigijimo, kas yra reikalinga. Ačiū Jums už paramą!

Dėkojame visiems dirbantiems žmonėms, kurie 1,2% GPM esate paskyrę savo bažnyčiai. Valstybinė mokesčių inspekcija mūsų bažnyčioms pervedė Jūsų paskirtą mokesčių dalį: Šlienavos bažnyčiai - 2130,45 eur., Viršužiglio bažnyčiai - 65,95 eur. Ačiū Jums visiems!

⇒ Jeigu tu žinai, ko tu esi vertas, tai eik ir gauk tai! Tačiau tu turi būti pasiruošęs priimti smūgius ir nerodyti pirštis į kitus, sakydamas, kad tu nesi ten, kur norėtum būti dėl jo ar jo ar bet ko kito! Taip elgiasi bailiai, o tu toks nesi! Tu geresnis!

Kiekviena diena – tai nauja diena. Kiekvienas momentas – tai naujas momentas. Dabar tu turi eiti ir parodyti jiems, kad tu esi atsinaujinęs. Dabar!

Aš parodysiu jums, koks didis esu! Šv. Lukas rašė „Dievo karalystė yra žmogaus viduje“, ne viename žmoguje ar ne grupėje žmonių, bet visuose žmonėse. Tavyje! Jūs, žmonės, turite galią, galią kurti mašinas, galią kurti džiaugsmą. Jūs, žmonės, turite galią padaryti šį pasaulį laisvu ir gražiu, paversti šį gyvenimą nuostabių nuotykiu. Tad ką ruošaitės daryti?

Akvilė Pašinskaitė
